

[Finansministeren.]

kan sælge kasseobligationer og på denne måde få midler til rådighed til sin udlånsvirksomhed. Endelig skal jeg minde om, at igennem det lovforslag om udlån til industrielle virksomheder, som handelsministeren har fremsat, og hvorefter der stilles 30 mill. kr. til rådighed for sådanne virksomheder, vil der selvfølgelig også blive midler til rådighed for industrielle virksomheder, der behandler fiskeriets produkter, således at dette indirekte kommer fiskeriproduktionen tilgode.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spurgte, om det, der står i bemærkningerne om, at drøftelse er optaget med Marshall-organisationsens repræsentanter, betød, at ændringer ikke var mulige. Det betyder det ikke. Disse forhandlinger er ført til afslutning i den forstand, at det lovforslag, der er fremsat, og de lovforslag, der fremsættes af andre ministre i tilslutning hertil, er tiltrådt af den amerikanske økonomiske repræsentation her i landet. Hvad bemærkningerne betyder, er derfor, at skulle der blive enighed i rigsdagen om ændringer i denne lovgivning, må der naturligvis optages en ny forhandling med de amerikanske repræsentanter, idet der ifølge den generelle overenskomst mellem De Forenede Staters og Danmarks regering kræves samtykke af De Forenede Staters regering til den anvendelse af Marshallkronerne, som bliver besluttet.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spurgte dernæst om, hvilken art af militære anlæg der vil blive tale om for de 65 mill. kr. Dertil skal jeg svare, at det er der ikke taget bestemmelse om. Det er, som også det ærede medlem formodede, således at forstå, at de 65 mill. kr. kommer som et tillæg til de 300 mill. kr., der ved en særlig lov er stillet til rådighed af rigsdagen. Men det er klart, at administrationen skal foregå på samme måde, som det er sket hidtil, og det vil jo i praksis betyde, at de forskellige projekter, efterhånden som de forberedes til udførelse, vil blive forelagt de bevillende myndigheder til godkendelse.

De bemærkninger, der er gjort om håndværket i forbindelse med loven om industrielle virksomheder, regner jeg med at handelsministeren vil svare på.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fandt ikke, det var rimeligt at have samme rente for alle de lån, der blev tale om efter den lovgivning, der nu foreslås. Jeg kan i og for sig tiltræde den betragtning generelt, som jeg tror ligger til grund for det ærede medlems bemærkninger, nemlig at der kan

være tilfælde, hvor man af sociale eller andre grunde bør tage en rente, som er lavere end den normale. Jeg tror imidlertid, man kan sige, at hvad angår de områder, der her er tale om, er der ikke en sådan forskel i lånmodtagernes stilling, at der er nogen anledning til at differentiere renten. Efter min mening skal der vægtige argumenter til for at fravige den almindelige markedsrente, fordi det må være det almindelige princip, at folk, der låner kapital og derved beslaglægger en del af samfundets opsparring, også betaler den pris, som dette koster. Når det ærede medlem i denne forbindelse brugte ordet: den relativt høje rente, bliver jeg nødt til at sige, at 5 pct. i rente i dag er en relativt lav rente, idet markedsrenten er ca. 6 pct. Jeg kan ikke vide, hvordan denne rente vil blive fremover, men der er vel sandsynlighed for, at renten vil blive forholdsvis høj i de nærmeste år, netop fordi vi har de økonomiske vanskeligheder, som jeg forstår det ærede medlem har fremhævet i sin tale i Skive fornylig.

Dernæst stillede det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mig et bestemt spørgsmål vedrørende forståelsen af § 5, stk. 1. Jeg kan i og for sig være enig i, at der måske kan være en lille tvivl om forståelsen, således som formuleringen er. Det er imidlertid rigtigt, som det ærede medlem formoder, at det drejer sig om de beløb, der bliver tildelt Danmark som gaver inden den 30. juni d. å. Det er ikke afgørende, om de er indgået på den pågældende kronekonto i nationalbanken inden den pågældende dato.

Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. Det ærede medlem ville standse den bundne opsparring, og det er jo et meget populært standpunkt. Jeg vil have lov til at sige, at den sammenblanding af den bundne opsparring og det, der her foregår, som det ærede medlem præsenterede os for, er der ikke nogen saglig begrundelse for. Den bundne opsparring har, som det også blev klart udtrykt, da den blev vedtaget, til formål at begrænse forbruget her i landet i den periode, hvor vi har de store økonomiske vanskeligheder. Det, der her foregår, har til formål at sikre de vigtigste investeringer i landet, selv i denne periode. Det er da klart, at man kan bedre sikre, at der er den fornødne mængde økonomiske ressourcer til de vigtigste investeringer, når man begrænser forbruget. Derfor er der god sammenhæng mellem, at regering og rigsdag gennemfører en nødvendig forbrugsbegræns-